

[Arbejdsministeren.]

og med den virkning, at arbejdsstandsningen så træder i kraft på tredjedagen efter det tidspunkt, da forligsmanden har opgivet sine mæglingseftersøgelser.

Hr. Bundgård og vist også enkelte andre ordførere var inde på, at man hastede voldsomt med dette lovgivningsanliggende, og det er jo rigtigt, at folketingets partier har dispenseret fra de normale tidsfrister; men i spørgsmål af den art, der her er tale om, er det jo ganske almindeligt, at der dispenseres fra tidsfristerne; det er ganske almindeligt, at man søger at klare tingene af i et nogenlunde hurtigt tempo, men ikke af den grund med hastværk.

Erling Dinesen: Jeg har et par bemærkninger til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) og hr. Erik Hansen (Ålborg amt), som mindede mig om, at jeg i oktober måned 1965 havde fremsat et forslag om indgreb i en konflikt af nogenlunde tilsvarende karakter. Jeg vil da gerne sige, at det har jeg været fuldt opmærksom på også forud for udarbejdelsen af min ordførertale. Det, der er det afgørende i denne situation, og det, der adskiller denne situation fra situationen i 1965, er jo den kendsgerning, at de to organisationer har tilbudt betingelsesløst at undtage eksporten, herunder landbrugseksporten, fiskeri-eksporten og de ting, der er nødvendige for at holde byggeriet i gang; derfor kan de to situationer overhovedet ikke sammenlignes. Man kan nok stille sig selv det spørgsmål: hvis det, vi nu er i færd med, skal danne skole, hvem kan så overhovedet strejke her i landet?

Hr. Bundgård var lidt ked af og syntes, det var trist, at det var socialdemokratiet, som havde skabt denne praksis. Må jeg for det første henviser til det, jeg lige har sagt, hvad angår de livsvigtige ting, som tidligere har været involveret, og så spagfærdigt minde om, at det var jo hr. Bundgårds partifæller, som drog omsorg for, at vi fik den regering, der foretager disse indgreb.

Arbejdsministeren sagde, at lovforslaget skal beskytte samfundsinteresser. Jeg må nok spørge: hvilke samfundsinteresser er det, der skal beskyttes? Jeg har lagt mærke til, at i argumentationen i fremsættelses-talen anvender man også dette, at der kan blive tale om en langvarig konflikt — det er

åbenbart noget; man ønsker på et andet område — men at det skulle være et argument for at gribe ind så drastisk, som der her er tale om, har jeg lidt svært ved at se.

Jeg er naturligvis tilfreds med, at arbejdsministeren nu bekræfter, at de to organisationer er villige til at sikre landbrugseksporten, fiskeri-eksporten og sikre byggeriet gennem levering af den cement og andre ting, som er nødvendige. Og så ved jeg ikke, om jeg skal hilse det med tilfredshed; når arbejdsministeren føjer til, at en undtagelse forudsætter, at også rederne er enige. Det er rederne ikke; rederne ønsker, at denne konflikt skal have fuld virkning. Det er åbenbart det, man i regeringen har taget hensyn til. Det er en oplysning, vi vel også kan hilse med tilfredshed.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Det forekommer mig, at den kritik, som hr. Aksel Larsen rettede imod statens forligsmand, savner enhver begrundelse. Jeg synes også, det havde været mere sømmeligt, om man havde afstået fra et sådant angreb på én, der ikke er i stand til at svare, som er afskåret fra at svare.

Dernæst vil jeg sige til hr. Erling Dinesen, der nu siger, at hvis dette her skal danne skole, hvem kan så strejke, at det kan såmænd bryggeriarbejderne, og det kan jo også typograferne — jeg har da inden for mit område oplevet et par ret langvarige konflikter, hvor typograferne har strejket — og vi har da for resten også helt aktuelt løbende en arbejdsstandsning inden for telefonområdet. Jeg har da ikke hørt noget om, at der skal gribes ind sådan lige med det samme da, så jeg tror, det ærede medlem kan være sikker på, at der nok skal blive plads til at slå, og der skal også nok blive tilstrækkelig mange til at få lov til det. Vi ved jo alle sammen udmærket, at sådan en arbejdskamp, den kan være en udmærket mentalhygiejnisk foranstaltning sådan med visse mellemrum.

Så vil jeg sige, som jeg sagde det før, at vel skal der være mulighed for at slå; men samfundsmagten kan ikke finde sig i, at en lille, strategisk placeret gruppe udnytter sin position til at påføre samfundet urimelige skader.

Må jeg så gøre den slutbemærkning til hr. Erling Dinesen: jeg går ud fra, at det